

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 31. maj 2005

LLA/ J.nr. 601-31

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 27. maj 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 345 ad L 38

Spørgsmål nr. 345:

”Børn, der f.eks. er anbragt på Behandlingshjemmet Himmelbjerggården eller på andre spædbørns- og eller behandlingshjem, lider ofte under en kombination af sundhedsmæssige og sociale forhold, der alle påvirker og begrænser en normaludvikling. Forhold der i behandlingen forudsætter en kombination af flere faglige specialer. Adskillige af disse børn har en klart defineret diagnose inden for børnepsykiatrien, har hjerneskader, lider af DAMP eller lignende. De enkelte børnegrupperne er så begrænsede i antal, at behandlingsstederne virker som landsdækkende eller landsdelsdækkende tilbud, og derfor kun lejlighedsvis har børn fra beliggenhedskommunen. Ministeren bedes redegøre for, hvorfor børn med disse lidelser ikke betragtes som ”børn med vidtgående fysiske og psykiske handicap”? Ministeren bedes ligeledes uddybe hvorfor disse behandlingshjem m.v. i forbindelse med strukturreformen betragtes som tilbud til børn med sociale og adfærdsmæssige problemer frem for tilbud til børn med et sammensat sundhedsmæssigt og socialt behandlingsbehov, og dermed burde betragtes som et regionalt tilbud?”

Svar:

Jeg har allerede i svarene på spørgsmål 49 og 338 gjort uddybende rede for de hensyn, der har ligget til grund for placeringen af institutioner for børn og unge i henholdsvis kommuner og regioner og for, at der er taget udgangspunkt i en traditionel eller klassisk forståelse af ”nedsat fysisk og psykisk funktionsevne”.

Det er således hverken tyngden af børnenes eller de unges problemer eller det antal af faglige specialer, der skal involveres i behandlingen af dem, der afgør, om de institutioner, hvor børnene eller de unge er anbragt, placeres i kommuner eller regioner.

Det er alene, om man kan sige, at institutionernes hovedmålgruppe kan siges enten at falde ind under det klassiske handicapbegreb eller at være børn og unge med psykiatriske lidelser, hvis behandling kræver en væsentlig psykiatrisk indsats med sammenhæng til det øvrige psykiatriske system.

Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 338.

Eva Kjer Hansen

/Aksel Meyer